

URI DIVATCIKKEK

ingek, gallérok, nyakkendők
sportharisnyák, zoknik csakis
elsőrendű minőségekben **rendkívül**
olcsó szabott áron

Pollák Testvéreknel, Szeged, Csekonics u. és Széchenyi tér.

A szabóipari szakosztály ismét Gombos Istvánt választotta meg elnöknek.

Sima lefolyású volt a folytatólagos közgyűlés.

(A Délmagyarország munkatársától)
Beszámolt a Délmagyarország arról a felelősről, amelyet az ipartestületi ruházati osztálynak legutóbb tartott közgyűlése ellen adtak be a kisebbségben lévő és a szabómesterek országos szövetségébe tömörült szegedi szabók. A felelősről — mint ismeretes — az ipartestület áttette az iparhatósághoz. Mielőtt azonban erre került volna a sor, Gombos István elnök bejelentette lemondását és példáját követve a ruházati szakosztály egész tisztikara. A lemondással egyidejűleg arra kérte Gombos István az ipartestületet, hogy az új választást sürgősen tűzze ki, nehogy a szakosztály hosszú ideig vezetés nélkül maradjon. Az ipartestület azután hétfő délutánra tűzte ki a választást. A két párt heves agitációt fejtett ki a győzelem érdekében, bár nyilvánvaló volt, hogy a kisiparos szabók megingathatatlan falanxként sorakoznak fel Gombos és társai mögött.

Az ipartestület háza előtt már 6 óra körül nagy csoportokban gyülekeztek a szabók és még ott is folyt a kortéskedés. Olyanok is eljöttek a gyűlésre akik azelőtt még tájékozódni sem mentek a szakosztálynak. Izgatott hangon tárgyalták a kisiparosok a választás esélyeit és ingerült kifakadások hangzottak az úgynevezett szövetségi pártokról. A Gombos-párt szorgalmasan osztogatta a szavazólapokat, amelyen a következő névsor volt:

Elnök: Gombos István.
Alelnök: Bittó János.
Jegyző: Keck Lajos.
II. jegyző: Schönberger Károly.

Pénztáros: Podven Henrik.
Ellenőrök: Koits Milán és Kertes Mihály.
Az ellenpárt szavazólistája így festett:
Elnök: Till Frigyes.
I. alelnök: Bittó János.
II. alelnök és pénztáros: Takács Ferenc.
I. jegyző: Trinkula József.
II. jegyző: Tóth Imre.
Ellenőr: Tulliusz József és Pier György.

Hét órakor foglalta el az elnöki széket Körmendy Mátyas ipartestületi elnök. Alig mondott néhány szót, amikor belépett a terembe Gombos István, akit hangos éljenzéssel fogadtak. Körmendy erre kijelentette, hogy most nem lehet éljenezni, viselkedjék mindenki csendesen. Bejelentette, hogy az ülés csak folytatása a legutóbbinak. Egyetlen pontja a választás. Hozzászólni nem lehet a tárgyhöz, semmiféle kritikai megjegyzés nem hangozhat el. Ezután teljes rendben megkezdődött a választás. Meglehetősen gyorsan bonyolították le ezt az aktust és nyolc órakor már kihirdette az eredményt Körmendy Mátyas, amely szerint a ruházati osztály 88 szavazattal a következő tisztikart választotta meg:

Elnök: Gombos István.
Alelnök: Bittó János.
Jegyző: Keck Lajos.
II. jegyző: Schönberger Károly.
Pénztáros: Podven Henrik.
Ellenőrök: Koits Milán és Kertes Mihály.
A választás eredményét a győztes kisiparosok szünni nem akaró éljenzéssel fogadták és még lenn az uccán is egyre tartott a lelkes tüntetés Gombos István mellett.

A gázgyár képviselői enyhítették a külvárosrészi világítás feltételeit.

(A Délmagyarország munkatársától.)
A város és a gázgyár képviselői a polgármester elnökletével vasárnap délelőtt tíz órakor folytatták a külvárosrészek világítására vonatkozó tárgyalásokat, amelyek szombaton délelőtt kezdődtek meg a mérnöki hivatalban. A vasárnapi megbeszélésen, amely tíz órától déli egy óráig tartott, a polgármesteren kívül résztvett Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos, Rack Lipót tanácsnok, dr. Tóth Béla főjegyző, Buócz Károly műszaki tanácsos és Csányi Ferenc főmérnök a város képviselőiben, Pongrácz Albert, Jaszovszky János és Ernst Rezső a gázgyár képviselőiben. A megbeszélésen jelentékeny közeledés történt a gázgyár és a város álláspontja között, amennyiben a gázgyár képviselői hajlandóságot árultak el a nemrég beadott ajánlat kifogásolt részeinek módosítására.

A polgármester a megbeszélések eredményéről hétfőn tájékoztatta a tanácsot. Elmondta, hogy a gázgyár képviselői igen nagy

előzékenységet tanúsítottak a város kívánságaival és kifogásaival szemben, megígérték, hogy a bécsi igazgatóság elé az eredeti ajánlatnál lényegesen kedvezőbb ajánlatra tesznek javaslatot. Az eredeti ajánlatnak különösen azt a részét találta terhesnek a város, amely szerint a gázgyárnak a külvárosrészek világítási hálózatával kapcsolatban kétféle háromszázézer pengő új beruházásra van szüksége és ennek a beruházásnak törlesztését csak három év múlva kívánja megkezdeni a vállalat évi háromszázalékos amortizációval. Ennek az lenne a következménye, hogy nyolc év múlva, amikor a városnak megnyílik a gázgyárra a haramlási joga, a beruházásnak alig tízenöt százaléka lenne amortizálva és így a városra hárulna a további nyolcvanöt százaléka a tizenöt százalékos rezsiköltségen kívül. Ajánlatában azt is kívánta a gyár, hogy a város tekintse az új beruházásokhoz tartozóknak azokat a beruházásokat is, amelyeket 1926 óta eszközölt a vállalat.

A gázgyár képviselői hajlandónak nyilatkoztak arra, hogy az eredeti ajánlattól eltérőleg olyan javaslatot terjesztenek a bécsi igazgatóság elé, amely szerint a beruházási tőke összegét másfélmillió pengőben állapítsa meg, törlesztését évi öt százalékkal már két év múlva kezdje el és csak öt százalék rezsiköltséget számítson. Így nyolc év múlva, ha közben nem hosszabbítaná meg a város a gázgyár koncesszióját, már harminc százalék lenne az amortizált beruházás és a városra így csak hetven százalék haramlási joga hárulna.

Az egységáruk tekintetében is történt közeledés. A város ugyanis semmiesetre sem egyezik abba bele, hogy a külvárosrészi új hálózat fogyasztói magasabb egységárakat fizessenek. A gázgyár képviselői vállalkoztak olyan megoldás ajánlására, amely szerint

az egységáruk a város minden részében egységesek maradnának,

a város ellenben évi huszezer pengővel járulna hozzá a gyár többletköltségeihez az eredeti ajánlatban kért ötvenezerpengős hozzájárulás helyett.

A gázgyár képviselői megígérték, hogy ezt a javaslatot sürgősen a bécsi igazgatóság elé terjesztik, amely a várost halározatáról írásban értesíti, úgy hogy a közgyűlés júniusban foglalkozhat már a kérdéssel.

A gázgyár képviselői hozzájárultak a város kívánságára ahhoz is, hogy az eredeti ajánlatnak a gázvilágításra vonatkozó része egyelőre lekerüljön a napirendről.

A békülékeny hangulatu megbeszélés után maradt még néhány vitás kérdés. Már régebben folynak a tárgyalások arról, hogy

a szegedi villamosvasút beszünteti áramfejlesztő telepét és beáll a gázgyár nagy áramfogyasztói közé.

Ebben az esetben a gázgyárnak mintegy nyolcvanezer pengő új beruházásra van szüksége. A gázgyár képviselői azt kívánják, hogy a város vállalja el ennek az összegnek is azt a részét, amely 1935-ben még amortizálatlan marad és kívánságukat azzal indokolják meg, hogy abban az esetben, ha a város a haramlási joga alapján átveszi majd a telepet, szintén érdeke a nagyobb fogyasztás, amelyet csak ez az új beruházás tehet lehetővé. Ugyanezzel indokolják meg a gázgyár képviselői azt a kívánságukat is, hogy ugyanilyen arányban vállaljon részt a város abból a beruházásból is, amelyet az egyetemi intézetek körülbelül kétezeröt száz lóerő igénylő áramfogyasztásának a biztosítása tesz szükségessé. Ezekben a kérdésekben egyelőre nem történt meggyezés, úgy hogy valószínűleg további tárgyalások lesznek.

— Harang- és keresztzszenelés Királyhalmán.
Szép ünnepség színhelye volt vasárnap folyamán a királyhalmi régi Dobó-erdő környéke, ahol az állami iskolánál néhai Dobó Miklós fia, Dobó János királyhalmi földbirtokos és neje szép keresztet emeltet, Németh Antal és társai pedig harangot állítottak. Az ünnepen megjelenve képviselve voltak a mórakalmi, alsóközponti, királyhalmi, csorvai, domaszéki és feketeszéki népkörök és gazdasági egyesületek, a városból pedig Tokaji József igazgató, Fajka Lajos dr., ifj. Varga István földbirtokos, Sipos Miklós rendőrfelügyelő, Lengyel István községi bíró, stb. jelentek meg. A környékbeli iskolák levente csapatainak díszfelvonulása után az ünnepély istentisztelettel kezdődött, melyet Barmos György alsóközponti plébános szolgáltolt és felszentelte a harangot.

— Herczeg Ferenc képes irodalmi hetilapjának, az »Uj Idők«-nek 21. száma Csathó Kálmán, Karinthy Frigyes, Kosáryné Réz Lola, Erdélyi József, Boross Sándor, Beatrice Grimshaw és Róth Gyula írásait közli a művészi és időszerű képek gazdag sora, valamint a lap rendkívül népszerű rovatai mellett.

— Megjelent a »Pandora« májusi száma. A »Pandora« szépirodalmi és kritikai folyóirat negyedik száma május 20-án megjelent. A folyóirat Komor András szürrealista regényrészletét, Fodor József, Erdélyi József és Nagy András költeményeit, Kodolányi János Kékhegy című kis regényének folytatását, Körös Andor és Lanátor Pogány Ferenc novelláját, továbbá Ivan Goll és Valéry Larbaud négy versét közli György Oszkár fordításában. A szemleirovatban Szabó Lőrincit kimerítő méltatást Fodor József verseskönyvéről és Babits Mihály új regényéről, a Halálfiáról. A kritikai részben Justus Pál, Szerb Antal, Fenyő László, Kardos László, Majoros István, Illés Endre, Komor András és Sárközy György számolnak be irodalmi, képzőművészeti és zenei életünk eseményeiről.

Emésztési és
vérkeringési

zavaroknál, főfájásnál

legjobb a természetes Schmidthauer

IGMÁNDI

keserűviz